No. 73. 184

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 17 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25; en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct.; behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Het ministeriele conversie-plan, dat bij al de organen der onafhankelijke drukpers verdiende afkeuring ontmoet heeft, schijnt de goedkeuring te zullen wegdragen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; wanneer men ten minsten het verslag der centrale afdeeling als het gevoelen van de meerderheid van dat staatsligchaam mag aannemen.

Wij hebben de nadeelen van het ontwerp in een onzer vorige artikelen betoogd; wij hebben voornamelijk daarop aangedrongen dat, wanneer men de waarschijnlijkheid eener aanstaande nadere conversie aanneemt, de tegenwoordige niet eens het voordeel eener rente-besparing oplevert. Die waarschijnlijkheid bestond in de oogen van den Minister; hij achtte de toezegging eener achtjarige onaflosbaarheid een belangrijk voordeel voor de houders van het 4 pCts. fonds. De Kamer schijnt den Minister in inconsequentie te willen overtreffen. Zij dringt er op aan dat de onaflosbaarheid voor niet meer dan zeven jaren gewaarborgd worde en schijnt dus niet in te zien dat, wanneer men in het achtste jaar tot aflossing overgaat, de gemiddelde rentebetaling, na afloop van dat jaar, meer dan 4½ pCt. zal bedragen hebben en dus eigenlijk verhooging van rente in plaats van verlaging het gevolg zal geweest zijn van de conversie-wet.

Wie zich volkomen overtuigen wil welk eene wet de Kamer waarschijnlijk gaat aannemen en door welk eene memorie van toelichting zij zich zand in de oogen heeft laten strooijen, leze de rei van artikels over de conversie-wet, die de laatste nummers van de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* geopend hebben.

Wij vereenigen ons geenszins met het gevoelen van den schrijver, die eene 3 pCts. leening schijnt aan te raden, maar wij geven den verdienden lof aan de helderheid en naauwkeurigheid, waarmede hij de leemten, onjuistheden en onwaarheden, waarvan wetsontwerp en memorie overvloeijen, heeft aan het licht gesteld.

De eerste schoone vrucht dus, die men der natie beloofde, toen men haar de vrijwillige leening afdwong, het vooruitzigt op eene voordeelige schuld-conversie, blijkt eene ijdele belofte geweest te zijn; wij zullen, zoo het nog converteren heten mag, converteren tegen uiterst ongunstige voorwaarden; wij zullen nominaal eenen lageren rentestand erlangen, maar in wezenlijkheid dezelfde lasten blijven dragen, dezelfde winsten aan de fondshouders blijven uitbetalen.

Het blijkt nu reeds dat de natie, gelijk wij het haar dikwijls voorzeiden, voor het in de gapende schatkist geworpen geld, wèl de voortduring van het stelsel van behoud, maar geene verademing, geene verligting van lasten, geene redding uit hare finantiele ellende verkregen heeft.

Maar die schijnbare onmogelijkheid eener gunstige conversie houdt eene belangrijke les in zich opgesloten. Wij erkennen dat de lage stand van onze fondsen ten deele te wijten is aan de onhandige openstelling der mislukte 4 pCts. leening; wij gelooven zelfs dat, wilde men, met vasten wil het eenvoudige middel te baat nemen, waar van wij laatst in onze kolommen gewaagden, er aan eene conversie in 4 pCts. zonder kapitaalsverhooging niet behoefde gewanhoopt te worden; maar met dat al het gevolg der volteekende 2 pCts. leening op den stand onzer fondsen is niet dat geweest, wat men verwacht had.

Toen de leening volteekend was ging één juichkreet op uit den mond van allen, die de inteekening hadden aangeraden. Men was zelfs verbaasd over hetgeen geschied was: zulk een' panischen schrik had men bij de bevolking niet verwacht; men noemde ze vaderlandsliefde, heldenmoed, wat niet al? Men schreef in de couranten artikels met letters, dubbel zoo groot als de gewone, men dichtte loffiederen voor het vaderland, ja zelfs: men vondt in Z. Exc. den Minister van Finantiën *le sujet d'une ode*. De bedwelming van 1830 scheen gekeerd; de verbeelding van den dichter verlustigde zich in de herleving van onzen nationalen roem, in de eerbied en bewondering van Europa; de speculant zag de Europésche geld-monarchen zich onze schuldbrieven betwisten en onze fondsen tot eene nooit gekende hoogte rijzen.

Beide bedrogen zich. Men kan zich niet ontveinzen dat de mare der volteekening door de organen der Europésche publiciteit met ongeloofelijke koelheid is ontvangen en geen hunner in onze opwinding een oogenblik gedeeld heeft of daaraan voedsel gegeven.

En de vreemde beurzen? Niemand is er die niet weet dat op verre na het grootste deel onzer schuld in Engelsche handen is. De Engelschman die zijn geld in eigen fondsen belegt maakt 3 pCt; op dit oogenblik maakt de houder van Hollandsch papier in elk geval 4¼ pCt. Dàar, zoo ergens, moesten wij dus het loon van onze opoffering genieten. Kon de vreemdeling een oogenblik aarzelen het volste crediet te geven aan een land dat zich zelve op het altaar van dat crediet had ten offer gebragt? En toch, de vreemdeling aarzelde; zoodra onze 2½ pCts. boven de 60 pCt. stegen lieten de Engelschen ze los en beletten verdere rijzing; en zoo men wanhoopt 4 pCts. à pari te plaatsen, is het vooral omdat de Engelschen zullen weigeren ze te nemen.

Van waar die stemming? Zoude de vreemdeling ook voor zwakheid en karakterloosheid aanzien, wat wij meenden dat heldenmoed en trouw was. Zoude hij ook, toen door een volk, dat zoovele jaren onder zulke zware lasten gebukt ging, plotseling een zoo verbazende som op nieuw werd geofferd, gedacht hebben aan de fabel van de HEN, DIE DE GOUDEN EIJEREN LEGDE.

NIEUWSTIJDINGEN.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL, den 22. Mei. De Porte heeft aan de gezanten der Mogendheden de tijding medegedeeld van 2 overwinningen, op den 13. en 17. Mei, door de Turksche troepen op de oproerige Arnauten behaald. De eerste is bij Krischowa bevochten, welke plaats, na eenen zeer levendigen wederstand van de zijde der Albanezen, door de Turksche troepen met storm is genomen. De Arnauten verloren hier meer dan 100 man aan dooden en even zoo veel aan gevangenen. Het verlies der Turken is nog grooter geweest. Deze laatste hebben te Krischowa eene sterke bezetting achter gelaten en zijn in hun kamp terug getrokken. De tweede overwinning is door *Omer-pacha* bij Uskup behaald, welke stad, na een bloedig gevecht, door de Turken is bemagtigd. Meer dan 300 Albanezen zijn aldaar gesneuveld; het getal der gewonden wordt op 600 berekend.

ITALIE.

— Zeer merkwaardig zijn de lotgevallen van eenen man, die onlangs te Napels is gekomen. Ten jare 1810 kwam uit een in de omstreek van Castellamare gelegen dorp een conscrit aan, en werd bij de artillerie in dienst genomen. Na eenige jaren werd hij tot sergeant bevorderd; toen echter de Napelsche armee werd gereorganiseerd en hij bij een ander wapen zou overgeplaatst worden, beviel hem dit niet. Hij verliet daarom Europa en wilde zich naar Egypte begeven: op den togt verviel hij echter op de Afrikaansche kust, omstreeks Bona, alwaar hij een horologiemaker vond, die hem den raad gaf, naar Perzië te gaan. Dezen raad volgde de sergeant; dit was in het jaar 1818. Thans is deze man naar Europa terug gekeerd, en brengt eenige kostbare geschenken mede voor de koningin der Franschen, voor de koningin van Engeland en voor den koning en de koningin van Napels, die hem met eene ridderorde (hij draagt er zes) vereerd, en hem bovendien eene snuifdoos, met juweelen van 30,000 lire waarde omzet, geschonken heeft. Buitendien bezit de man zelf in zijne portefeuille 10 millioenen francs en nog dergelijke kleinigheden. De arme gedeserteerde sergeant is thans de rijke generaal *Avitabile* geworden, wiens naam (als tot *Rundjit Singh's* generaals behoord hebbende) men in Europa zoo menigwerf hoorde noemen. In dit oogenblik bevindt hij zich in het dorp zijner geboorte, omringd door een twintigtal neven, deels nog geheel, deels ten halve boeren, die met opgespalkten mond de vertellingen van den oom aanhooren, welke hij hen voordraagt in eene spraak, die aan het houwen van den toren van Babel herinnert, vermits *Avitabile* noch in Perzië, noch in Indië gelegenheid gehad heeft zijne moedertaal te beoefenen.

ENGELAND.

LONDEN, den 7. Junij. Men klaagt er over dat de rijdende artillerie niet uitgemunt heeft bij de revue van Windsor. Zie hier het geval. Zij moest vuur geven, zoodra de Koningin hare stelling voor het front zoude ingenomen hebben; maar door eene onhandige overhaasting bulderde het geschut te vroeg, toen de paarden der Koningin nog niet waren afgespannen. Die paarden en vele andere in de nabijheid zijn geschrikt en aan het steigeren geraakt, waardoor de Koningin op eene zeer onaangename wijze ontstelde. De Hertog *van Wellington* zond dadelijk eenen adjudant naar de rijdende artillerie af, van welk korps men verder niets meer bij de revue heeft vernomen. Men verhaalt ook, dat toen de schitterende staf, die den Keizer omgaf, de revue verliet, de Hertog van *Wellington* door het volk erkend wordende, luide werd toegejuicht. De Hertog, met ongedekte hoofde zich naar de menigte wendende, riep uit: *niet voor my myne heeren, niet voor my, maar voor den Keizer.* Toen werden de toejuichingen tot den Keizer gerigt, die zigtbaar gevoelig was voor deze hulde en het volk groette. Bij het laatste gastmaal te Windsor gehouden, verzocht de Keizer nog eens de militaire marschen te mogen hooren, die op de revue waren gespeeld: de Koningin zich daarop verwijderd hebbende, heeft Prins *Albert* orde gegeven aan het orchest om den marsch te spelen, gecomponeerd door de Hertogin *van Kent* en nog drie andere marschen. Daarop heeft de Keizer verzocht dat het *Rule Brittannia* zoude gespeeld worden; dit stuk was reeds twee reizen, uitgevoerd en werd nu ten derde male gespeeld en door den Keizer toegejuicht.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 10. Junij. De storm, door zware regenbuijen vergezeld, welke gisteren alhier woedde, heeft in het gebouw der tentoonstelling van nationale nijverheid groote schade veroorzaakt. Door de groote watermassa liepen de goten spoedig over, de looden pijpen konden af het water niet verzwelgen en dit stroomde het gebouw binnen. Vele tapijtwerken, waaronder een van 5000 francs waarde, zijn geheel door het water bedorven, en, niettegenstaande elk terstond zooveel mogelijk zocht te bergen, wordt de schade op ruim 200,000 francs geschat.

— Te Muros kreeg men, volgens berigt van den 31 Mei, voor eenige dagen een zwaar beschadigd Spaansch koopvaardijschip in het gezigt, dat aan de golven scheen overgegeven te zijn; de adjudant der marine te Muros begaf zich naar dat vaartuig en aanschouwde, aan boord gekomen, een afgrijsselijk tooneel. Twaalf mannen lagen, in hun bloed badende, op het dek uitgestrekt, hunne hoofden waren afgehouwen en zij schenen krachtigen wederstand aan de woede hunner beulen geboden te hebben. Men heeft geene papieren aan boord kunnen vinden. Deze afschuwelijke daad wordt aan de wreedheid der Afrikanen toegeschreven en vergroot dus den haat der Spanjaarden tegen de Mooren nog aanmerkelijk. Een Spaansch eskader wordt in gereedheid gebragt en de stad Ceuta versterkt.

BELGIE.

BRUSSEL, den 13. Junij. Bij het onweder van ll. Zondag is te Iagelmunster, in West-Vlaanderen, de bliksem in den toren der kerk geslagen, die ter gelegenheid van den H. Sacraments-dag buitengemeen vol menschen was. Niet minder dan 95 personen werden ter aarde geslagen, sommigen gekneusd, van anderen waren haren of kleederen gebrand, eenen zelfde zolen van de schoenen

en een ander een deel van het oor weggerukt, doch niemand werd gedood of zelfs gevaarlijk gekwetst.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 13. Mei. Bij sententie, op heden bij het Hoog Militair Geregtshof uitgesproken, zijn de heeren *E. J. van Lidth de Jeude*, 2e luitenant bij het 1e regement lanciers, *W. J. Knoop*, kapitein van de infanterie, en *A. J. Pels Rycken*, 2e luitenant van het 2e reg. dragonders, schuldig verklaard ter zake van het tweegevecht, waarin de Hoogl. *J. H. van Bolhuis* het leven heeft verloren.

Eerstgenoemde officier is daarbij, als schuldig aan vrijwilligen manslag met verzachtende omstandigheden, veroordeeld tot eene correctionele gevangenisstraf voor den tijd van vijf jaren; de beide andere officieren zijn, als medepligtig aan dien manslag, met verzachtende omstandigheden, veroordeeld tot eene correctionele gevangenisstraf, ieder voor den tijd van drie jaren.

VENLO, den 6. Junij. Gisteren werd te Graefrath, een paar uren van hier in Pruisen gelegen, eene afgrijselijke daad gepleegd. In den morgen van dien dag heeft een vader zijne twee kinderen met eene bijl gedood. De moeder was uitgegaan, om eenig werk thuis te brengen. De vader was in huis met drie kinderen, twee van hem zelven, het eene drie en het andere vijf jaren oud, en een stiefkind, een paar jaren ouder. De vader neemt eene bijl en houwt het eene kind het hoofd door midden, en slaat het andere zoo tegen het hoofd, dat het ook dood neder valt; het stiefkind ontkomt intusschen met de vlugt. De vader neemt hierop een mes, en snijdt zich-zelven door den hals; maar niet diep genoeg, om dadelijk te sterven. Hij grijpt toen de bijl en geeft zich een houw in het hoofd; daarop loopt hij de deur uit, waarschijnlijk om zich in het riviertje de Niersch te storten. Maar vóór daar te komen, valt hij bewusteloos en in zijn bloed badende neder; zoo vindt en grijpt men hem. Men heeft zijne wijdgapende wonden verbonden en gezorgd, dat hij het verband niet kan losscheuren. Wat den man, die echter geen goeden naam had, tot deze euveldaad bewogen heeft, is nog onbekend.

— Sedert een paar weken bevindt zich in onze residentie de Kolonel *Theubet*, officier van het legioen van eer, tot den generalen staf van den Prins *van Neufchatel* hebbende behoord. Deze heer is eigenaar van het groote gouden altaarstuk van *Hendrik den Tweede*, Duitsch Keizer, door dien dapperen en vromen Vorst in het jaar 1019 aan de hoofdkerk te Bazel ten offer gegeven. Het is een zeer belangrijk gedenkstuk uit de middeleeuwen en gewis het allerkostbaarste, zoowel om het edele metaal, waaruit het is gevormd, als omdat het een Byzantijnsch kunststuk aanbiedt, 't welk om de geschiedenis der kunst en kerkelijke geschiedenis dier aloude dagen in het bijzonder, het hoogste belang inboezemt.

De Kolonel *Theubet* zal wegens dit kostbare monument eene inteekening aanbieden aan alle gekroonde hoofden van Europa, aan alle geestelijke overheden, aan alle aanzienlijken der Christenheid, ten einde hetzelve of der kerk worde hergeven, of dáaraan in het gebied der kunsten eene waardige plaats worde beschikt.

Z. M. de Koning heeft Hoogstdeszelfs bijzondere belangstelling in dit merkwaardig stuk doen blijken, met deel te nemen in het ontwerp des kolonels, die hoogen prijs stellende op den bijval hem geworden, zijn verblijf alhier eenigen tijd heeft verlengd, welken hij zich ten nutte zal maken, om hetzelve ook aan Z. M. den Keizer van Rusland onder de oogen te mogen brengen.

De meeste ministers en aanzienlijken der residentie doen hulde aan dit zoo opmerkelijk gedenkteeken, en men hoopt, dat de kolonel *Theubet* tot het besluit kome, hetzelve openbaar ten toon te stellen.

GEMENGDE DINGEN.

Z. M. de Keizer van Rusland, die geen vriend van drukken is, heeft de hand der Baronesse van Brunow gedrukt. — De Czar zou onlangs met hartelijk genoegen de maan-eclips hebben waargenomen toen de *halve maan* verduisterd was. — Afgesprongen miniatuur revue te Waesdorp; de repetitie te 's Hage heeft volmaakt aan haar doel beantwoordt. Wordt Nederland te een of ander tijd eens verguisd en in de hartaar van het volksbestaan getast, dan levert de Czar, als trouwe bondgenoot, ... een diplomaat bij de Conferentie; middelerwijl zal hij aan het duurzame geluk zijner Poolsche en Joodsche onderdanen arbeiden!!! — De Groote Turk heeft eene beslissende voortschrede tot de financiele beschaving van Europa gedaan; hij begiftigt den Muzelmannen met een der heiligste regten, met het zegelregt; na meer dan een half honderd redevoeringen, na hopen, wenschen, verwachten, vleijen, vertrouwen, suffen, wauwelen en meer dergelijke heroïsmen, heeft de Divan, in zijne hooge wijsheid, de keizerlijke boodschap aangenomen. Mahomed of Omar waren nimmer op dien curieuschen inval gekomen, ook zou de engel Raphael geen zegelregt in den Alcoran hebben gedoogd. — In Neder-Egijpte bestaat eene overbevolking van zwijnen, dien den landman verdriet veroorzaakt en, uit dien hoofde, door de militaire magt, word opgespoord en gefusilleerd. — In Nederland wordt over de overbevolking der armen geklaagd; (1) en het aanleggen van bewaarscholen, godsdienstig onderwijs, en meer andere huismiddeltjes, aan de hand gegeven, welke den behoeftigen de noodige zielskracht schenken, om in rijpen leeftijd; tegen de aanlokkelijkheden van den echten staat gespierd en gehard te zijn, aangemerkt de huwelijken der noodlijdenden de overbevolking der schamelheid hand over hand doen toenemen; eene soort van *theoretisch castratie*. De Noordsche volken waren oudtijds meer uitsporig doch minder onnatuurlijk. Het herboren kloosterleven druischt ook al tegen Gen. 1 v. 28 « God « zegende hen, en zeide tot hen, weest vruchtbaar, vermeert « en vermenigvuldigd de aarde en bedwingt haar." — Zou men in de associatie-tijden die wij beleven ook het armenbeheer tot monopolie en de arme lieden tot vermomden slavenstand willen maken? Werkvereenigingen voor armen, fraaije zaken; maar wij zijn reeds in overgroote menigte voorhanden: ieder fabriek, trafiek, ieder nering, beroep, bedrijf, ieder welgesteld huisgezin zelf, is immers reeds eene zoodanige vereeniging, zonder van 's lands zee- en landmagten melding te maken; kunnen deze armen-etablissementen aan ledige handen arbeid verschaffen, zij zullen gewis niet in gebreke blijven werklieden te zoeken, te vinden en zelfs jong en oud er toe te bekwamen en op te leiden, zonder armen-bureaux, waarbij het helpen aan werk ligt aan dezelfde slinksche praktijken kan onderhevig worden, als het helpen aan posten en bedieningen; want ook hier zoude men geene zwarigheid maken vrienden en magen, nichten, neven en kennissen anderen voor te trekken; kwijnen de vrije werkplaatsen, spoor dan de oorzaken van hunnen kreeften- of slakkengang op en tracht dezelve uit den weg te ruimen; wegt de overbevolking der noodlijdende klasse, zelf bij eene bloeijende nijverheid, te zwaar, koloniseer dan, maar geene straf- of tuchtcolonien met aardappelenkost, ... opzigt en andere encouragerende dingen. Armen-fabriek-monopolie rigt immer de vrije nijverheid, en met haar het voornaamste en nuttigste deel der staatsbevolking, te gronde. — De heer Gotze, President van het geregtshof te *Greifswald*, zal minister van Justitie in Pruissen worden. — Z. Ed. M. de heer van Rappard zal zijn parlementairen loopbaan verlaten; inderdaad jammer, Z. Ed. M. leverde zoo veel stof tot schrijven en gispen! — Noord-Hongarije heeft herstel voor de geschokte Slavonische nationaliteit gevraagd; heden ten dage, waar niet eene enkele nationaliteit zonder schok, slag of stoot bleef, is de Noord-Hongaarsche eisch vrij zonderling. — Zijne Heiligheid de Paus gaat het lezen van den bijbel tegen; waartoe hebben Luther en meer anderen hem dan vertaald? God gaf het woord, zegt vader Montesquieu, de menschen matigen zich zin en meening aan. — Het muziekfeest te Keulen heeft niet aan de verwachting beantwoord, het heeft zelfs de kosten niet opgediept; evenwel is den hoorders, zeker ten gevoelige koste der ondernemers, een heerlijk kunstgenot te beurt gevallen; de muzijk heeft hare hoogte bereikt; voor zekere heeren Secretarissen van afdeelingen der maatschappij van toonkunst, *die enorme jaarlyksche tractementen genieten*, behoudt zij nog hare geheele waarde. — Bij gelegenheid der teraardebestelling van den vermaarden La Fitte, gaven de Parijzenaars, welke genoegzaam het meest gezagvoerende deel van Frankrijk uitmaken, weder een blijk van vereering en hoogschatting voor deugd en burgertrouw; menige slaapmutsen, die gestadig op der Franschen lietzinnigheid smalen, mogen zich daaraan spiegelen! — Daniel O'Connell wordt in zijne gevangenis bij voortduring gefeliciteerd en gecondoleerd; alle geriefelijkheden staan hem ten dienste, zijn huwelijk is afgesprongen. — De kwaker Samuel Eccles heeft schoenen op den kansel gelapt (in 1658, N. B.); welk eene bijtende satire op menig onnuttig lid der geestelijkheid! — De Koningin van Spanje is ziek; het is ook onmogelijk onder zoodanig hersenbreken gezond te blijven; het mensch bezwijkt nog onder het juk der diplomatie, en dan hebben gewis de groote mogendheden haar dood op haar geweten. — De kraambevalling van Koningin Victoria is tot Kerstijd uitgesteld; zij is voornemens den koninklijken zoon van Philippe Egalité geheel anders te ontvangen dan koningin Elizabeth wijlen Hendrik de vierde ontvangen heeft. Wat al die vorsten en potentaten toch wel in Engeland mogen uitvoeren? — De Engelschen prijzen de matigheid aan en voeren geheele scheepsladingen opium in China in; de Engelschen zijn alleen consequent in zelfbelang. — Baron Taets van Amerongen en vrouwe Strick van Linschoten, echtelieden te Utrecht, zijn gescheiden van tafel en bed. — Gevraagd bij een Med. Doctor een zedelijk, volwassen persoon, die recepten kan schrijven en een paard oppassen. (L. Cour.) — Er zal een spoorweg gelegd worden dwars door de Haarl. meer. — De leden der Tweede Kamer houden zich thans ijverig bezig met de waterloozing. — De Zoologische tuin te Amsterdam bezit eene uitgebreide verzameling van vledermuizen. — De hertog van Angoulême is thans officieel gestorven. — Diana is ter reede van Soerabaija in de lucht gevlogen met den kapitein. — De gouv. van Z. Holl. heeft de stad Schoonhoven met een bezoek verrast de stedelijke schatkist geinspecteerd en alles nagesnuffeld. — Gevraagd eene onbeschroomde weduw op de Leidsche straat. (HB. 3922)

(1) Zie « werkvereenigingen voor armen" door Adv. Mees te Rotterdam.

Ingezonden Stukken.

Wij lazen, niet zonder verwondering, in de *Arnhemsche Courant* van Zondag den 9. dezer maand, een brief van den heer HERZVELD, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Opper-Rabbijn der ressorten Zwol en Drenthe, met betrekking tot een kerkelijk, administratief verschil tusschen eerstgemelde hoofd-gemeente en de ringkerk Assen, en vermeenen het lezende publiek geene ondienst met de volgende opheldering te doen. Naar de bestaande verordeningen worden de Joodsche gemeenten in Nederland in drie rangen verdeeld. Hoofd-Sijnagogen, Ring-Gemeenten en Bij-Kerken of Kerkgangen; een zeker aantal ondergeschikte plaatsen maken met iedere Hoofd-Sijnagoge een kerkelijk ressort uit, aan wiens hoofd een Opper Rabbijn staat, die gehouden is zijne geestelijke diensten tot het geheele ressort uit te strekken, de kleinere gemeente van tijd tot tijd te bezoeken en daar zelfs predikatien te houden. Voor het genot dezer herderlijke diensten die geene Joodsche gemeente, in collective massa, op den duur ontberen *kan*, zijn de onder de Hoofd-Sijnagoge ressorterende, kerkelijke vereenigingen verpligt, eene zoogenaamde quota te betalen, welke op den jaarlijkschen staat van begrooting, die telkens door de Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten, wordt nagezien en goedgekeurd, is uitgetrokken. Menige Hoofd-Sijnagogen betalen den Rabbijn zijne wedde (het land verstrekt bijna geene toelage noch aan de Joodsche Geestelijkheid noch aan hare weduwen), de quota van het ressort inbegrepen, en vorderen de laatstgemelde van de kleinere gemeenten terug. Daar zijn ook Hoofd-Kerken welke de ressortale quota *niet* met het tractement der Leeraren vermengen, en in dat geval geschiedt de invordering door den geestelijke geheel ten zijnen behoeve, doch altijd in verband met de geapprobeerde begrooting en voor geen hooger bedrag dan zij op dezelve is goedgekeurd. Hoezeer nu de bijdragen, die jaarlijks door de Bij-Kerken aan de Ring-Sijnagogen, en door laatstgemelden aan de Hoofd-gemeenten of aan de Rabbijnen worden geleverd, voor iedere kerkelijke vereeniging, inderdaad nietig en niet noemenswaardig zijn, gaat evenwel het invorderen derzelve veeltijds met zeer veel moeite gepaard. Er heerscht altijd hier en daar *onwil* tot het fourneren dezer kerkelijke omslagen, want redelijke en aannemelijke reden tot het weigeren derzelven kunnen bijna nimmer daartegen worden aangevoerd. Deze *onwil* is veeleer toe- dan afgenomen, sedert men de kleinere Joodsche gemeenten heeft verluid tot jaarlijksche, buitengewone bijdragen voor Palestina, de Colonien van Weldadigheid en het Seminarium te Amsterdam, alsof eene ruime en overvoldingende lands-subsidie van 12 of 13,000 ieder jaar, niet toereikende ware om de kosten dezer hooggeprezene Inrigting te bestrijden. In het onderhavige verschil van Zwolle en Assen schijnt het evident, dat laatstgemelde gemeente de voldoening van het quota-geld heeft geweigerd, en wel zonder beroep op de Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten, of zonder zich veelligt aan hare beslissing te houden, want noch het kerkbestuur aldaar, veel minder de ressortale Rabbijn, *Ridder* HERZFELD, hebben eenig regt of bevoegdheid, de bijdrage eigenmagtig of willekeurig te bepalen, of te verhoogen. Beter ware het dus geweest, indien de penningmeester van het Joodsche kerkbestuur te Zwolle, dat van Assen voor de achterstandige gelden en renten had betrokken of indien het *geheele* kerkbestuur te Zwolle dezelfs Rabbijn had aangeschreven, om voortaan der gemeente Assen en hare kerkelijke omschrijving van geestelijke diensten uit te sluiten, komende door laatstgemelden maatregel de tijdelijke admissie van den geadmitteerden beestensnijder allengs van zelve op te houden; doch het intrekken der acte en het buiten effect stellen van dezen ambtenaar is inderdaad een alternatief, hetwelk met het goed overleg van Heeren Parnassim te Zwolle niet wel is overeen te brengen, terwijl de wijze waarop de behandeling der daadzaak is openbaar gemaakt verwijt en afkeurig verdient. Men heeft deze daadzaak over het algemeen en den brief van *Ridder* HERZFELD in het bijzonder in een bespottelijk licht pogen te stellen; bedenkt men nu daarentegen, dat het oorspronkelijke van stukken, als die waarvan de *Arnhemsche Courant* de vertaling opneemt, doorgaans in Oostersche vorm zijn gekneed en in eigenaardige termen en zegswijzen vervat, die wel voor eene vrije omzetting maar niet gevoegelijk voor eene woordelijke vertaling vatbaar zijn, dan verdwijnt al dadelijk iedere bemerking, wegens de zonderlinge zamenstelling van HERZFELD's brief. Nu mogen de *Joodsche beestensnijder* en niet minder het *kasscher* en *tryfe*, in A°. 1844, den oningewijden raar in de ooren klinken, zonder evenwel na bekomene inlichting de belangstelling te wekken die zij volkomen waardig zijn: bij iedere Joodsche gemeente is een geëxamineerde beestensnijder aangesteld, welke het door de leden verbruikte vleesch behandelt. De Joodsche instellingen verzetten zich tegen geslagt vee hetwelk den toets van volmaakte gezond- en deugdelijkheid niet kan doorstaan, en de Rabbijnen blijven niet ligt in gebreken deze instellingen te handhaven. De gezegde ambtenaar legt zich, met godsdienstige gemoedelijkheid, er op toe, bij het dooden der dieren, de minste, nuttelooze marteling te vermijden; het stipiste, en, naar bepaalde regelen en voorschriften vastgestelde onderzoek, naar den gezonden of ziekelijken staat der long en andere ingewanden, maakt des beestensnijders voornaamste taak uit; het vleesch *tryfe* (tot aas) verklaren, beteekent; dat het schadelijk, ongezond, onbruikbaar is; *kasscher* (rein, geoorloofd) beteekent het tegenovergestelde; in het eerste geval zijn long en ingewanden in staat van bederf of ontsteking, in het laatste zijn zij zuiver en onbesmet bevonden. Doorgaans, en wel voornamelijk in tijden van vee-ziekte en besmetting, verdienen deze voorzorgen aanprijzing en navolging, en een aantal der aanzienlijkste christelijke ingezetenen gaan niet zelden, wegens de reinheid en gezondheid van het vleesch, bij *Joodsche vleeschhouwers* te markt. Men deed dus van achteren beschouwd, kwalijk, de satire tot afleiding van eigen onverstand te baat te nemen; overigens vergete men niet dat « du sublime « au ridicule il n'y a qu'un pas. R. S. T.

Hoe men groote namen vereeuwigd.

Een buitengewoon groot en sappig soort van persiken noemt men in Engeland *Lord Cowly*; de *Victoria-kaas* ziet men op het ontbijt van ieder gentleman; *Koningin-Elisabeths-kool* dient tot potage; nu heeft Prins ALBERT een nieuw soort van boonen doen kweeken welke men *Prins-Alberts-snyboon* heet; de Koning der Belgen heeft zijn naam aan een nieuw soort van *Reines Claude's* gegeven, welke men *Leopolds-pruimen* noemt; de Koningin-moeder van Spanje, MARIA CHRISTINA, vereerde haar naam en titel aan *Witte Meloenen*, even als den Hertog van Brunswijk den zijnen aan de *gerookte Bloedbeuling*; de naam van den held *à la Pompadour*, welke bij Rosbach van FREDERIK II de Pruissische marsch leerde, werd der onsterfelijkheid gewijd door de *Cotelettes à la Soubise*; te Madrid eet men *Bloemkool-Isabelle II.*, weldra zal men daar *constitutionele sellery* met *democratische augurkes* eten; de *truffels-donna-Maria* met de *Hertoglyk-Coburgsche-Zuurkool* zijn overal bekend. Wie weet hoeveel groote, schitterende namen, in volgende eeuwen, de nederige moestuinen onzer hoveniers zullen versieren: *Ministeriele knollen*, *grondwettige zuring*, *leenings-jutte-peren*, *Jonkheerlyke spinazie*, *leeuwen-andivie*, *ridder-asperges*, *oppositie-radys*, *finantiele peperwortel*, *ambassadeurs-kropsalade* en *edelmogende pieterselie*, gepaard met heerlijke malsche *boomvruchten*, nu zoo sappig en rijp, welke op het desert van het volgende geslacht vermoedelijk niets dan *zure morellen*, *wrange kweeperen* of *rotte mispelen* zullen zijn.

Advertentien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 15. Junij. Sedert den 13 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Ellida, W. Grain, Callandsborg, garst, Emanuel, F. Jensin, Talmouth, stukgoed.

MIDDELBURG, den 14. Junij. Volgens brief van kapitein P. J. Kasse, voerende het schip de Phoenix, van hier op 29 Maart jl. naar Batavia vertrokken, was hij den 22. April daar aanvolgende zeilende op 2 gr. 51 min. Noorder breedte en 18 gr. 50 min. Westerlengte, zijnde schip en equipagie in den besten staat; dien morgen was mede door hem gesproken kapitein J. Parleeliet, voerende het schip Padang, bestemd van Rotterdam naar Batavia.

VERE, den 12. Junij. Heden is naar zee gezeild de kof Abrahamina Henriette, kapitein E. H. Kok, van Middelburg met suiker naar Stettin.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN DIEREN.